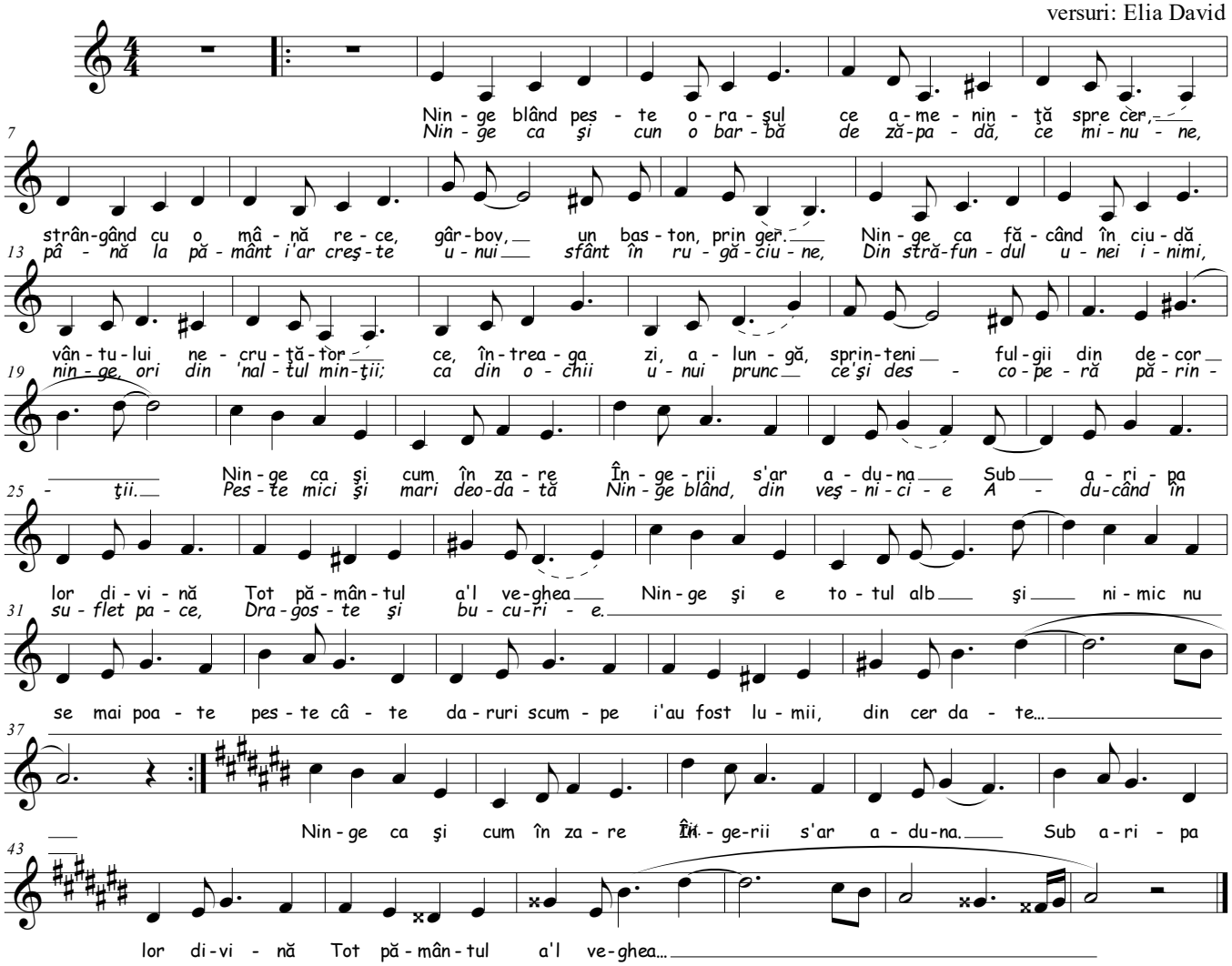Ninge blând

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

Ninge blând peste orașul
ce amenință spre cer,
strângând cu o mână rece,
gârbov,
un baston, prin ger.
Ninge ca făcând în ciudă
vântului necruțător
ce, întreaga zi, alungă,
sprinteni, fulgii
din decor.

Ninge ca și cum în zare
Îngerii s-ar aduna,
Sub aripa lor divină
Tot pământul a-l veghea.
Ninge și e totul alb
și nimic nu se mai poate
peste câte daruri scumpe
i-au fost lumii, din cer
date...

Ninge ca și cum în zare
Îngerii s-ar aduna,
Sub aripa lor divină
Tot pământul a-l veghea.

Ninge ca și cum o barbă
de zăpadă, ce minune,
până la pământ i-ar crește
unui sfânt
în rugăciune.
Din străfundul unei inimi,
ninge, ori din-naltul minții;
ca din ochii unui prunc
ce-și descoperă
părinții.

Peste mici și mari deodată
Ninge blând, din veșnicie,
Aducând în suflet pace,
Dragoste și bucurie.
Ninge și e totul alb
și nimic nu se mai poate
peste câte daruri scumpe
i-au fost, lumii, din cer
date...

©